

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 339

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 53

22 decembrie 2010

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației** 1

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1211/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație** 6

Preț: 3 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1210/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 15 decembrie 2010

privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro improprii circulației

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării ⁽³⁾ impune instituțiilor de credit și, în limita plăților cu care se ocupă, celorlalți furnizori de servicii de plată, precum și oricăror alte instituții care participă la procesarea și distribuirea către public a bancnotelor și a monedelor să asigure controlul autenticității bancnotelor și a monedelor euro pe care le primesc și pe care urmează să le repună în circulație și detectarea falsurilor.

(2) Recomandarea 2005/504/CE din 27 mai 2005 a Comisiei privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro improprii circulației ⁽⁴⁾ prevede practicile recomandate în materie de autentificare a monedelor euro și procesarea monedelor euro improprii circulației. Cu toate acestea, lipsa unui cadru comun obligatoriu în ceea ce privește autentificarea monedelor se traduce prin practici diferite la nivelul

statelor membre și, de aceea, nu se poate asigura o protecție uniformă în întreaga zonă euro.

(3) În scopul unei autentificări efective și uniforme a monedelor euro în toată zona euro este necesară introducerea unor norme cu caracter obligatoriu pentru punerea în aplicare a unor proceduri comune de autentificare a monedelor euro aflate în circulație și pentru punerea în aplicare a unor mecanisme prin care autoritățile naționale să controleze aceste proceduri.

(4) În cadrul procesului de autentificare, ar trebui să se identifice și monedele euro autentice care au devenit improprii circulației. Astfel de monede aflate în circulație sunt mai greu de utilizat, în special în cazul automatelor care funcționează cu monede, și pot crea confuzie în rândul utilizatorilor în ceea ce privește autenticitatea acestora. Monedele improprii ar trebui retrase din circulație. Prin urmare, sunt necesare norme comune cu caracter obligatoriu pentru statele membre privind procesarea și rambursarea acestor monede euro autentice devenite improprii circulației.

(5) Coordonarea punerii în aplicare a procedurilor de autentificare, detaliile privind cerințele de formare și testare a autenticității monedelor, precum și specificațiile privind verificarea monedelor euro improprii circulației și alte dispoziții practice de punere în aplicare ar trebui precizate de Centrul Tehnic și Științific European (CTSE), instituit prin Decizia 2005/37/CE a Comisiei ⁽⁵⁾, după consultarea grupului de experți privind monedele falsificate menționat în respectiva decizie.

(6) Pentru a permite o adaptare treptată la prezentul regulament a sistemului lor actual de norme și practici, statele membre ar trebui, pe parcursul unei perioade de tranziție până la 31 decembrie 2014, să fie în măsură să prevadă derogări referitoare la tipurile de aparate de procesare a monedelor care să fie folosite pentru autentificarea monedelor euro și la numărul de astfel de aparate care să fie verificate în fiecare an.

⁽¹⁾ JO C 284, 25.11.2009, p. 6.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 septembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 29 noiembrie 2010.

⁽³⁾ JO L 181, 4.7.2001, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 184, 15.7.2005, p. 60.

⁽⁵⁾ JO L 19, 21.1.2005, p. 73.

- (7) Fiecare instituție națională desemnată care procesează monedele euro improprii circulației ar trebui să poată aplica un comision de procesare, în conformitate cu prezentul regulament, pentru a acoperi cheltuielile legate de acest proces. Comisiunile de procesare nu ar trebui să se aplice persoanelor fizice sau juridice care prezintă mici cantități de monede euro improprii circulației. Statele membre ar trebui să dispună de dreptul de a scuti de comisioane de procesare persoanele fizice sau juridice care cooperează îndeaproape cu autoritățile pentru scoaterea din circulație a monedelor false sau improprii circulației. Statele membre ar trebui să dispună de dreptul de a accepta pungi sau cutii în care sunt amestecate monede false și monede improprii circulației fără aplicarea unei suprataxe, dacă este în interesul public.
- (8) Ar trebui să fie responsabilitatea fiecărui stat membru să introducă sancțiuni aplicabile în cazul încălcărilor, cu scopul de a asigura o autentificare a monedelor euro și o procesare a monedelor euro improprii circulației care să fie echivalente în zona euro.
- (9) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv autentificarea efectivă și uniformă a monedelor euro în toată zona euro, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre din cauza diferențelor existente între practicile naționale și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește procedurile necesare pentru autentificarea monedelor euro și pentru procesarea monedelor euro improprii circulației.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autentificarea monedelor euro” înseamnă procesul prin care se verifică dacă monedele euro sunt autentice și proprii circulației;
- (b) „monede euro improprii circulației” înseamnă monede euro autentice dar care au fost respinse în cadrul procesului de autentificare sau monede euro al căror aspect este grav deteriorat;
- (c) „autoritate națională desemnată” înseamnă Centrul național de analiză a monedelor sau o altă autoritate desemnată de statul membru respectiv;
- (d) „instituții” înseamnă instituțiile menționate la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1338/2001, cu excepția instituțiilor menționate la a treia liniuță a respectivului alineat;
- (e) „GEMF” înseamnă grupul de experți în materie de monede falsificate, menționat în Decizia 2005/37/CE.

CAPITOLUL II

AUTENTIFICAREA MONEDELOR EURO

Articolul 3

Autentificarea monedelor euro

- (1) Instituțiile se asigură că monedele euro pe care le primesc și pe care urmează să le repună în circulație sunt supuse unei proceduri de autentificare. Instituțiile pun în aplicare această obligație cu ajutorul:
- (a) aparatelor de procesare a monedelor care figurează pe lista aparatelor de procesare a monedelor menționată la articolul 5 alineatul (2); sau
- (b) unui personal format în conformitate cu modalitățile definite de statele membre.
- (2) În urma procedurii de autentificare, toate monedele euro suspectate că ar fi falsificate și monedele euro improprii circulației se trimit autorității naționale desemnate.
- (3) Pentru monedele euro falsificate predate autorităților naționale competente în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 nu se percepe comision de procesare sau orice alte comisioane. În ceea ce privește monedele euro improprii circulației, se aplică dispozițiile capitolului III din prezentul regulament.

Articolul 4

Cerința privind testarea și aparatele de procesare a monedelor

- (1) În cadrul punerii în aplicare a articolului 3 alineatul (1) litera (a), instituțiile utilizează numai tipurile de aparate de procesare a monedelor care au trecut cu succes un test de detectare desfășurat de către autoritatea națională desemnată sau de către CTSE și care erau listate pe pagina de Internet menționată la articolul 5 alineatul (2) la momentul achiziționării acestora. Instituțiile se asigură că aparatele respective sunt reglate în mod periodic pentru a-și menține capacitatea de detecție, ținând seama de modificările introduse în lista menționată la articolul 5 alineatul (2). Testul de detectare este menit să garanteze că un aparat de procesare a monedelor este capabil să respingă tipurile cunoscute de monede euro falsificate și, în acest proces, monedele euro improprii circulației, precum și toate celelalte obiecte similare monedelor care nu corespund specificațiilor monedelor euro autentice.

(2) Pe parcursul unei perioade tranzitorii de până la 31 decembrie 2014, statele membre pot să prevadă derogări speciale de la prima teză a alineatului (1) pentru aparatele de procesare a monedelor care erau în funcțiune la 11 ianuarie 2011 și care s-au dovedit a fi capabile să detecteze monedele euro falsificate, monedele euro improprii circulației, precum și alte obiecte similare monedelor care nu corespund specificațiilor monedelor euro autentice, chiar dacă aceste aparate nu sunt incluse pe lista menționată la articolul 5 alineatul (2). Aceste derogări sunt adoptate după consultarea GEMF.

Articolul 5

Reglarea aparatelor de procesare a monedelor

(1) Pentru a permite producătorilor de aparate de procesare a monedelor să obțină specificațiile necesare pentru reglarea aparatelor în vederea detectării monedelor euro falsificate, se pot efectua teste, în conformitate cu articolul 4, la autoritatea națională desemnată, la CTSE sau, în baza unor acorduri bilaterale, la sediul producătorului. Dacă un aparat de procesare a monedelor trece testul cu succes, se întocmește un raport succint privind testul de detectare care se trimite la producătorul aparatului și o copie a acestuia la CTSE.

(2) Comisia publică pe pagina sa de Internet o listă actualizată a tuturor aparatelor de procesare a monedelor pentru care CTSE a primit sau a întocmit un raport succint pozitiv și valabil privind testul de detectare.

Articolul 6

Controalele efectuate de statele membre

(1) Statele membre efectuează controalele prevăzute în prezentul articol.

(2) În fiecare an, statele membre efectuează controale la fața locului în instituții pentru a verifica, cu ajutorul testelor de detectare, buna funcționare a unui număr reprezentativ de aparate utilizate pentru procesarea monedelor. Atunci când personalul instituțiilor este însărcinat să verifice manual autenticitatea monedelor euro repuse în circulație, instituțiile respective prezintă asigurări statelor membre cu privire la faptul că personalul lor are calificarea necesară în acest scop.

(3) Fiecare stat membru verifică anual un număr de aparate de procesare a monedelor al căror volum de monede euro procesate în anul respectiv reprezintă cel puțin 25 % din volumul total net cumulat al monedelor emise de respectivul stat membru de la introducerea monedelor euro până la sfârșitul anului precedent. Numărul aparatelor de procesare a monedelor care trebuie verificate se calculează în funcție de volumul celor mai mari cupiuri ale monedelor euro destinate circulației. Statele

membre depun eforturi pentru a se asigura că aparatele de procesare a monedelor sunt verificate prin rotație.

(4) În cazul în care numărul de aparate de procesare a monedelor care trebuie verificate anual, în conformitate cu alineatul (3), depășește numărul de aparate care funcționează într-un anume stat membru, toate aparatele de procesare a monedelor care funcționează în statul membru respectiv sunt verificate anual.

(5) În cursul unei perioade de tranziție de până la 31 decembrie 2014, statele membre pot decide, după ce adresează o notificare Comisiei în acest sens, că numărul de aparate de procesare a monedelor care trebuie verificate în fiecare an se determină astfel încât volumul monedelor euro procesate de aparatele respective să reprezinte cel puțin 10 % din volumul net cumulat total al monedelor emise de respectivul stat membru de la introducerea monedelor euro până la sfârșitul anului precedent.

(6) În cadrul acestor controale anuale, statele membre monitorizează capacitatea instituțiilor de a autentifica monedele euro, pe baza următoarelor elemente:

(a) existența unei politici scrise prin care să se furnizeze instrucțiuni referitoare fie la utilizarea aparatelor de procesare automată a monedelor, fie la sortarea manuală, după caz;

(b) alocarea resurselor umane necesare;

(c) existența unui plan de întreținere care să mențină aparatele de procesare a monedelor la nivelul de performanță corespunzător;

(d) existența unor proceduri scrise în ceea ce privește predarea către autoritatea națională desemnată a monedelor euro falsificate, a monedelor euro improprii circulației și a altor obiecte similare monedelor care nu corespund specificațiilor monedelor euro autentice; precum și

(e) existența unor proceduri de control intern care să descrie modalitățile și frecvența controalelor care sunt desfășurate de către instituții pentru a asigura faptul că centrele sale de sortare și personalul său respectă instrucțiunile menționate în prezentul alineat.

(7) Dacă un stat membru detectează cazuri de nerespectare a prezentului regulament, instituția în cauză ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că respectivul caz de nerespectare este remediat în mod prompt.

Articolul 7

Dispoziții de natură tehnică

Comisia se asigură că CTSE definește, într-un termen rezonabil și după consultarea GEFM, specificațiile tehnice ale testului de detectare și alte dispoziții practice de punere în aplicare, cum ar fi sesiunile de formare, perioada de valabilitate a raportului succint privind testul de detectare, informațiile care trebuie incluse în lista menționată la articolul 5 alineatul (2), orientările referitoare la controalele, verificările și auditul realizat de statele membre, normele de remediere a neconformităților, precum și pragurile relevante pentru acceptarea monedelor autentice.

CAPITOLUL III

PROCESAREA MONEDELOR EURO IMPROPRII CIRCULAȚIEI

Articolul 8

Retragerea și rambursarea monedelor euro improprie circulației

(1) Statele membre retrag din circulație monedele euro improprie circulației.

(2) Statele membre rambursează sau înlocuiesc monedele euro devenite improprie în urma unei utilizări prelungite sau a unui accident sau care au fost respinse din orice alt motiv în timpul procedurii de autentificare. Statele membre pot refuza rambursarea monedelor euro improprie circulației care au fost deteriorate fie intenționat, fie în urma unui proces al cărui efect de deteriorare este previzibil, excepție făcând rambursarea monedelor strânse în scopuri caritabile, precum cele aruncate în fântâni.

(3) Statele membre garantează că, odată retrase, monedele euro improprie circulației sunt distruse prin intermediul unei deformări fizice permanente, astfel încât acestea să nu poată fi repuse în circulație sau depuse pentru a fi rambursate.

Articolul 9

Comisioane de procesare

(1) Se poate percepe un comision de procesare de 5 % din valoarea nominală a monedelor euro improprie circulației pentru rambursarea sau înlocuirea acestor monede euro. În cazul în care se efectuează un control al întregii pungi sau cutii cu monede, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), la comisionul de procesare se poate adăuga 15 % din valoarea nominală a monedelor euro depuse.

(2) Statele membre pot acorda derogări generale sau parțiale de la comisioanele de procesare în cazul în care persoanele fizice sau juridice care depun monedele euro cooperează îndeaproape și în mod regulat cu autoritatea națională desemnată în vederea retragerii din circulație a monedelor euro falsificate sau a monedelor euro improprie circulației sau în cazul în care aceste derogări servesc interesului public.

(3) Cheltuielile de transport și cele conexe sunt suportate de persoana fizică sau juridică ce depune monedele euro.

(4) Fără a aduce atingere excepției prevăzute la alineatul (2), orice persoană fizică sau juridică ce depune monede euro este scutită anual de la plata comisionului de procesare pentru o cantitate maximă de un kilogram de monede euro improprie circulației pentru fiecare cupiu. Dacă se depășește această limită, se poate aplica un comision pentru toate monedele depuse.

(5) În cazul în care o cantitate specifică de monede depuse conține monede tratate cu substanțe chimice sau periculoase într-un asemenea grad încât se poate considera că prezintă un risc la adresa sănătății procesatorilor, la comisioanele percepute în conformitate cu alineatul (1) se adaugă un comision suplimentar, echivalent cu 20 % din valoarea nominală a monedelor euro depuse.

Articolul 10

Ambalarea monedelor euro improprie circulației

(1) Persoana fizică sau juridică ce depune monede euro spre rambursare sau înlocuire le sortează în funcție de cupiuri și le ambalează în pungi sau cutii standard, după cum urmează:

(a) pungile sau cutiile trebuie să conțină:

(i) 500 de monede pentru fiecare cupiu de 2 EUR și 1 EUR,

(ii) 1 000 de monede pentru fiecare cupiu de 0,50 EUR, 0,20 EUR și 0,10 EUR,

(iii) 2 000 de monede pentru fiecare cupiu de 0,05 EUR, 0,02 EUR și 0,01 EUR,

(iv) pentru cantități mai mici, 100 de monede pentru fiecare cupiu;

(b) fiecare pungă sau cutie menționează elementele de identificare ale persoanei fizice sau juridice care depune monedele, valoarea globală și cupiul conținut, greutatea, data la care au fost ambalate monedele și numărul pungii sau al cutiei; persoana fizică sau juridică ce depune monedele prezintă o listă cu toate pungile sau cutiile depuse; în cazul în care monedele au fost tratate cu substanțe chimice sau alte substanțe periculoase, fiecare unitate de ambalaj standard este însoțită de o declarație scrisă care să specifice cu exactitate substanțele care au fost folosite;

(c) atunci când cantitatea totală de monede euro improprie circulației este mai mică decât cantitatea prevăzută la litera (a), aceste monede euro se sortează în funcție de cupiu și pot fi depuse într-un ambalaj nestandardizat.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot menține cerințe diferite de ambalare prevăzute în legislația lor națională la 11 ianuarie 2011.

Articolul 11**Verificarea monedelor euro impropriei circulației**

(1) Statele membre pot verifica monedele euro impropriei circulației depuse după cum urmează:

- (a) cantitatea declarată se verifică prin cântărirea fiecărei pungi sau cutii;
- (b) autenticitatea și aspectul vizual se verifică pe baza unui eșantion de cel puțin 10 % din totalul monedelor depuse.

(2) În cazul în care, în urma controalelor menționate la alineatul (1), se constată existența unor anomalii sau a unor devieri de la articolul 10, se verifică întreaga pungă sau cutie.

(3) Atunci când acceptarea sau procesarea monedelor euro constituie un risc la adresa sănătății persoanelor care efectuează procesarea sau dacă o cantitate de monede depuse nu respectă standardele privind ambalarea și etichetarea, statele membre pot refuza să accepte respectivele monede.

Statele membre pot prevedea măsuri care să fie adoptate în ceea ce privește persoanele fizice sau juridice care au depus respectivele monede menționate în primul paragraf.

CAPITOLUL IV**DISPOZIȚII FINALE****Articolul 12****Rapoarte, comunicare și evaluare**

(1) În fiecare an, statele membre prezintă rapoarte Comisiei privind activitățile lor de autentificare a monedelor euro. Informațiile furnizate includ numărul controalelor efectuate în temeiul articolului 6 alineatul (2), numărul aparatelor de procesare a monedelor testate, rezultatele testelor, volumul monedelor procesate de aceste aparate, numărul monedelor suspectate că a fi falsificate analizate și numărul monedelor euro impropriei circulației care au fost rambursate, precum și informații privind derogările prevăzute la articolul 4 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (5).

(2) Pentru a permite statelor membre să monitorizeze respectarea de către instituții a prezentului regulament, instituțiile furnizează statelor membre, dacă li se solicită acest lucru, cel puțin în fiecare an, cel puțin următoarele informații:

(a) tipurile și numărul de aparate de procesare a monedelor utilizate;

(b) locul în care se află fiecare aparat de procesare a monedelor; precum și

(c) volumul de monede procesate în cazul fiecărui aparat de procesare a monedelor, pentru fiecare an și fiecare cupiu în parte, cel puțin pentru cele mai mari trei cupiuri.

(3) Statele membre se asigură că informațiile privind autoritățile desemnate pentru rambursarea sau înlocuirea monedelor euro și modalitățile specifice, precum cerințele în materie de ambalare și comisioane, sunt publicate pe paginile de Internet și în publicațiile corespunzătoare.

(4) După analizarea rapoartelor primite de la statele membre, Comisia prezintă un raport anual Comitetului economic și financiar privind evoluția și rezultatele obținute în ceea ce privește autentificarea monedelor euro și a monedelor euro impropriei circulației.

(5) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la 30 iunie 2014 un raport cu privire la funcționarea și efectele prezentului regulament. Raportul respectiv poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative de punere în aplicare în detaliu sau de modificare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește articolele 6 și 8.

Articolul 13**Sanctiuni**

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea acestora în aplicare. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 14**Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2012, cu excepția capitolului III care se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 15 decembrie 2010.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

O. CHASTEL

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1211/2010 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 15 decembrie 2010**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți sunt exonerati de această obligație**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Conținutul listelor țărilor terțe și teritoriilor care figurează în anexele I și II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să fie și să rămână în conformitate cu criteriile menționate în considerentul 5 din respectivul regulament. Țările terțe sau teritoriile a căror situație s-a modificat în ceea ce privește aceste criterii ar trebui să fie transferate dintr-o anexă în cealaltă.
- (2) Impunerea obligativității vizei pentru cetățenii Taiwanului nu mai este justificată, în special având în vedere că acest teritoriu nu reprezintă un risc de imigrație ilegală sau o amenințare pentru ordinea publică în Uniune și în perspectiva relațiilor externe, în conformitate cu criteriile prevăzute în considerentul 5 din Regulamentul (CE) nr. 539/2001. În consecință, referirea la acest teritoriu ar trebui să fie transferată în anexa II la regulamentul respectiv. Mai mult, liberalizarea vizelor ar trebui să se aplice numai titularilor de pașapoarte emise de Taiwan care conțin numărul cărții de identitate.
- (3) Referirea la Insulele Mariene de Nord din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 ar trebui să se elimine, întrucât cetățenii teritoriului în cauză sunt, în calitate lor de titulari de pașapoarte emise de SUA, cetățeni ai Statelor Unite, țară care este inclusă în anexa II la regulamentul respectiv.

(4) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv ⁽⁴⁾.

(5) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.

(6) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se află sub incidența articolului 1 punctele B și C din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului ⁽⁷⁾.

(7) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁸⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

⁽⁸⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 11 noiembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 noiembrie 2010.

⁽²⁾ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

- (8) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽¹⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (9) În ceea ce privește Cipru, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003.
- (10) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 15 decembrie 2010.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
O. CHASTEL

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) în partea 1, se elimină referirea la Insulele Mariene de Nord;
- (b) în partea 2, se elimină referirea la Taiwan.

2. În anexa II, se adaugă următorul text:

„4. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE
CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU:

Taiwan (*)

(*) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor de pașapoarte emise de Taiwan care conțin numărul cărții de identitate.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO